

чимъ о неважность квитовъ тыхъ поневоленныхъ, на которые змушу въ кгороде луцкомъ, ухраняючи здрое свое, на тотъ часъ мусель учинити, жалосне, итерумъ аткве и терумъ велебный его мил. отецъ Копинскій сведчитъ и протестуетъ се презъ менованого пана Станислава Кчумовскаго, енерала воеводства Волынскаго. Скоро пришедши до лепшого здорovia своего, хотечи теда яко о першии кривды свое такъ и о тые теперешнее принушене чинити въ каждомъ суде и уряде инъ форо фори з его м. отцемъ Могилою и зъ его Капитулою и помочниками. А ижъ для короткости часу, охороняючи здорovia своего, ширей неподаетъ претестациі отецъ Копинскій зоставуетъ себе тыхъ протестаций мелнострацію или колвекъ справа потребовати будетъ въ кривдахъ своихъ; теперъ теда просилъ, абы тая протестация до книгъ принята и записана была,— што отрималъ.

(Изъ гродской Владимірской книги за 1637 г., хранящейся въ Киев. Центр. Архивъ, подъ № 1004).

СХVІІІ.

Грамота Владислава IV къ членамъ комиссіи, назначенной имъ для обслѣдованія неблаговидныхъ поступковъ Петра Могилы относительно Исаи Копинскаго, перечисляемыхъ въ жалобахъ его послѣдняго.

1637 г. мая 27.

Року тысяча шесть сотъ тридцать сегого м-ца июня 5 дня.

На вряде кгородскомъ, въ замку его корол. м. Володимерскомъ, передо мною Марцияномъ Олшановскимъ, буркьграбимъ замку Володимерского, и квигами нинешники кгородскими старостинскими, становипи очевисто велебный въ пану Богу его м. отецъ Изаиашъ Копинскій, Архіепископъ Сиверскій, игумень монастыра светого Михаила Золотоверхого Киевского

листь отъ его К. М., пава нашего мил., до вельможного, велебного и урожонныхъ Адама Александра Сангушка, воеводы Волынского, Миколая Лянцкоронского, Архидіакона Киевского, секретаря его К. М., Стефана Аксака судьи, Лукаша Витовского подсудка Киевского, Яна Грушевича коморника граничного, Еремиаша Тиши и Максима Трипольского, въ справе себе подавающого з велебнымъ его м. отцемъ Петромъ Могилою, архимандритомъ печерскимъ, абы ихъ мил. на инквизицію до места Києва зъехали, подь датою въ Варшаве року теперь идучого, вышей на акте менованого, мѣсяца Мая двадцать сегого дня писаный, для вписаня до книгъ нинешнихъ кгродскихъ Володимирскихъ очевисто перь облятамъ подаль, такься в себе мающій:

Władysław czwarty, z Bożey łaski krol Polski, Wielkie X-że Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudskie, Inflanskie Smolenskie, Czernichowskie, a Szwedzky, Gotsky, Wandalsky dziedziczny krol.—Wielmożnemu, Wielebnemu, a urodzonym Adamowi Alexandrowi Sanhuszkowi, woiewodzie wołyńskiemu, Mikołajowi Lanckoronskiemu, Archidiakonowi Kiewskiemu, sekretarzowi naszemu, Stephanowi Axakowi sędzemu, Lukaszowi Witowskiemu podsądkowi Kiewskiemu, Janowi Hruszowiczowi komornikowi granicznemu, Ieremiaszowi Tyszy y Maximowi Trypolskiemu Uprzeym: y Wier: nam miłym łaskę naszą krolewską. Wielmożny, wielebny y urodzeni Uprzeym: y Wier: nam mili. Wzielismy wiadomość, że wielebny Piotr Mohiła, Archimandrit Pieczersky, względu nie mając nie tylko na przystoynosc stanu duchownego y prawo pospolite, ale y na list Nasz zaręczny, sam y przez czeladz swoję na wielebnego Izaiasza Kopiuskiego, Archiepiskopa Siewierskiego, Ihumena S-tego Michała Złotowerche-go Kiiowskiego, od lat kilku na zdrowie y dostatki iego gwałtownie następuje, dobra, prawa, srebra, apparaty cerkowne y iego własne pozabierał, onego samego zbiwszy, zmordowawszy, zekrawiwszy,—y więzieniem ciężkim trafił y wszystkie onemu władzę duchowną odeymnie, dochody, iemu należące, zabiera; którym iego takowym postempkom, iako pokoiowi y prawu pospolitemu y słuszności

przeciwnym, chcąc my iako najwyższy w państwach naszych kosciołem y cerkwi Obrona y Collektor zabezpiecz, Uprz: y Wier: W. M., ktorých rostropność y w rzeczach biegłość u nas zalecaną mamy, niniejszym listem naszym zlecamy y po Uprz: y Wier: waszych mieć to chcemy, aby niemieszkanie zniószy się z sobą o czasie na to sposobnym y Listem Innotesientey swey dwiema niedzielami przed terminem stronę drugą obwiesciwszy, do miasta naszego Kiiowa ziachali y tam, iurisdictionią swoją ufundowawszy, bezpieczeństwo odprawowania tey inquisityi wedle opisania Prawa iako najlepiej obwarowali propozitiei skora, krzywd y oppressii we wszystkim strony ukrzywdzoney, wywodow przeciwnych z controwersiey także y przysięgi swiadkow strony oboiey według prawa odebrawszy, spisali y wysłuchali, w samey sprawie strony odjęcia M. Prowentow Rzeczy przez stronę przeciwną podczas nasłania, zabrania y odjęcia; Prawa, Przywileie y wszystkie insze rzeczy tak iego y cerkowne powracac mu kazali, w krzywdach inszych wszystkich retelną decizią swą prawnemi postępkami uczynili, skączyli y decidowali, strony odjęcia Cerkwie S-tego Michała Złotowerchnego dostatecznie się wywiedzieli Appelaciey w sprawie samey główney non nisi adfinitiva sententia stronie potrzebuiącey do nas dopusciwszy, sam Act inquisitiei tey do nas ze wszystkim odesłałi A my w tey sprawie, według prawa co kolwiek należeć będzie uznawać będziemy, w czym Uprz: y Wier. W. M. summienie obowiazujemy, aby się, Pana Boga przed oczyma mając, żadney stronie w tym nie folgowali, niebytność jednak Actowi temu iednego dwu y trzech z Uprzym: y Wier. W. W. nie będzie przeszkodą, co Uprzym: y Wier. W. W. spowinności swey y dla łaski naszej nie omieszkanie odprawicie. Dan w Warszawie, dnia dwudziestego siodmego m-ca Maia, Roku panskiego tysiąc szest set trzydziestego siodmego Panowania naszego Polskiego piątego, a Szwedzkiego szóstego Roku. У того листу печать короная меньшее канцелярии притисненая, а подпись руки его кор. мил. тыми словы: *Vladislaus Rex*. А такъ я буркѣграбя тотъ листъ его Кор. М. за поданемъ и прозбою вышеменованого его м. по-

давшаго принявши спочатку увесь ажъ до конца такъ яко се въ себе маеть написанный и поданный есть, до книгъ нынешнихъ кгородскихъ Володимірскихъ, самый оригинамъ тому жъ его м. подаваючому выдати розказавши, уписати есми казалъ,—и есть уписанъ.

(Изъ гродской Владимірской книги за 1637 г., хранящейся въ Кіевскомъ Центр. Архивъ).

XCIX.

Письмо Владислава IV къ митрополиту Петру Могиль съ извѣстіемъ о назначеніи слѣдственной комиссіи по жалобамъ на него Исаи Копинскаго.

1637 г. мая 27.

Року тысяча шесть сотъ тридцать сегого, мѣсяца июня пятого дня.

На врьде кгородскомъ, въ замку его кор. мил. Володимерскомъ, передо мною Марцяномъ Олшамовскимъ, бургграфимъ замку Володимерского, и книгами нынешними кгородскими старостинскими, становши очевисто велебный въ пану Богу его милость Изаиашъ Копинскій, Архіипископъ Сиверскій, игумень монастыра светого Михаила Золотоверхого Кіевского, листъ отъ его Кор. М., пана пана нашего милостивого, въ справе себе подаваючого до его м. отца Петра Могилы, архимандрита печерского, подъ датою въ Варшаве дня двадцать сегого мѣсяца мая року теперь идучого, вышей на Акте менованого, писанный, для вписаня до книгъ нынешнихъ кгородскихъ Володимірскихъ перъ облятамъ подалъ, такъ се въ себе маючий: Władysław czwarty, z łaski Bożey Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudskie Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwedzky, Gotsky, Wandalsky dziedzięczny krol.—Wielebnemu Pietrowi Mogile, Archimandrycie Kiiowskiemu pieczerskiemu, wiernie nam miłemu łaskę naszą Krolewską.—Wielebny, wiernie nam miły, w krzywdach y oppres-